The Smiths

הסמית'ס

להקה

חברי הלהקה: מוריסי - זמר, גוני מאר - גיטרה, אנדי רורק - בס, מייק ג'ויס - תופים

נוסדה: 1982, מנצ'סטר , בריטניה

התפרקה: 1987

ז'אנרים: רוק

הקדמה

הסמית'ס פעלה אמנם שנים מעטות אבל השפעתה על הרוק הבריטי ניכרת עד היום. בנוסף להיותה אחת הלהקות המוביל בכינון מנצ'סטר כעיר בעלת סצינה מוסיקלית תוססת וייחודית, הסמית'ס הניחה את הבסיס למה שיהפוך מאוחר יותר להיות הבריטפופ. בניגוד ללהקות רבות שזוכות להערכה ביקורתית רק לאחר מעשה, נהנתה הסמית'ס במשך כל תקופת פעילותה לשבחי הביקורות בעיתונות הבריטית. רבים ראו בצמד כותבי השירים בלהקה, מוריסי וגוני מאר, את הלנון ומקרטני של שנות השמונים. קשה למצוא דוגמה מובהקת יותר מהסמית'ס (אולי חוץ מוודי אלן) לאומנים שהצליחו דווקא בגלל שטענו שוב ושוב כמה שהם לוזרים. מילות השירים הציניות של מוריסי הרבו לעסוק בצד האפל והמדוכדך של הנפש האנגלית העדינה (בעיקר הנפש שלו), אך בעזרת ציטוטים פואטיים ומשחקי מילים, הצליח מוריסי לבטא התתבטויות וייסורים באופן אלגנטי וקל לעיכול.

נכתב על ידי: אילת יגיל

ביוגרפיה המלאה

אלבומים אחרונים = קניה = ביקורת

הכי פופולרי - להקות

1. הקינקס
2. מנפרד מאן
3. הבירדז
4. פינק פלויד
5. סמשינג פאמפקינז

אמנים דומים

- The The
- The Cure
- New Order
- Lloyd Cole
- Kirsty MacColl
- Gavin Friday
- Bernard Butler
- The Housemartins

אמנים קשורים

- Stephen Street

אמנים משפיעים

- David Bowie
- The Sex Pistols
- T. Rex

ביוגרפיה מלאה

להקת הסמית'ס הוקמה ב-1982. סטיבן מוריסי היה מעריץ מושבע של קולנוע ומוסיקה. באותה שנה, בגיל 23, הוא היה מובטל, אך הספיק להיות נשיא מועדון מעריצי הניו יורק דולז, להיות כותב קבוע של מכתבים למערכת ה"מלודי מייקר" ולהוציא ספר על אליזן, ג'יימס דין. גוני מאר בן ה-19 היה גיטריסט מוכשר שכבר ניגן בכמה להקות מנצ'סטריות מקומיות. כמו מוריסי, גם מאר היה בן להורים אירים, מה שלא היה פשוט בשנות השבעים, בתקופה בה ההפגזות של ה-IRA הפכו את האנגלים האיריים למטרה נוחה לבריוני השכונה.

הם נפגשו דרך חברים משותפים והקליטו מספר הקלטות דוגמה. לאחר שגייסו את רורק וג'ויס, החלו לפעול בתור רבייעיה. לא במקרה הם בחרו בשם הסמית'ס (או "משפחת סמית"), שם המשפחה הנפוץ ביותר באנגליה. הפשטות הזאת קסמה להם כהפוך-על-הפוך לתחכום המוסיקלי והמילולי שלהם.

באותה שנה הם החלו כבר להופיע. מוריסי הסתמך בהופעות בעיקר על גימיקים ומחוות ויזואליות לגיבוריו. הוא הרכיב משקפי באדי הולי עבות, מכשיר שמיעה (כמחווה לזמר העבר החירש גוני ריי) ובניס האחורי של מכנסיו שמר זרים של צפורנים וסייפנים (כמחווה לאוסקר וויילד) אותם חילק לקהל בתום ההופעה. הקהל לקח את הפרחים, אבל נותר אדיש למחצה.

הסמית'ס חתמו עם חברת האינדי Rough Trade על חוזה להוצאת סינגל אחד בלבד. הסינגל "Hand In Glove" זכה להצלחה רבה כל כך במצעדי האינדי , ש"ראף טרייד" החליטה להחתים את הלהקה לטווח ארוך. עד מהרה הפכה הלהקה לשם החם ביותר בשורות האינדי, והקהל, כמו המבקרים, התחילו לשים אליהם לב.

את אלבומה הראשון, הסמית'ס, הוציאה הלהקה בשנת 1984. האלבום טיפס במצעדי המכירות עד שהגיע למקום השני. אלבום האולפן הבא, Meat Is Murder נכנס כבר ישירות לצמרת מצעד האלבומים הבריטי, והאלבום שאחריו, The Queen Is Dead, הגיע גם הוא למקום השני. זה גם היה האלבום שעורר את תשומת הלב באמריקה, וכנכס למאה הגדולים. למרות זאת, סיבוב ההופעות בארצות-הברית לא זכה להצלחה.

את דעותיו הפוליטיות והחברתיות הירבה מוריס להשמיע בראיונות. הוא היה אנטי-תאצ'ריסט מובהק והתנגד למוסד המלוכני. גם בשירים השתמש כדי לירות את חיצו: את השיר "פניקה", שיצא באוגוסט 86, כתב לאחר אסון צ'רנוביל: את מילות הפזמון "תלו את הדי.ג'יי", הקדיש לשדר הבי.בי.סי. סטיב רייט, שהגיב על הידיעה על האסון בשיר "אני הגבר שלך" של וואם! . מוריס היה גם אחד האמנים הבודדים שהתנגדו להילולת הבאנד-אייד והלייב-אייד באמרו: "אין צורך להטריד את הציבור הבריטי עם הכאב הזה".

למרות פתיחותו בנושאים חברתיים כמו צמחונות (הוא אסר על חברי הלהקה האחרים לאכול בשר בפומבי) ושנאותו (ללהקות אחרות ולמוסיקת דיסקו, בעיקר), מוריס העדיף לשמור את הזהות המינית שלו לעצמו, אף שרמז רמזים עבים בנושא. כששאלו אותו בעניין, ענה שהוא "מתנגד מסקס לגמרי". עם זאת, מילות שירי הסמית'ס, כמו "אני לא הגבר שאתם חושבים שאני", ו"אני מכושף, אבל אישה מפרידה בינינו", לא מותירים מקום רב לספק.

חמש שנים פעלה הלהקה עד שהקרע בין מוריס למאר הפך בלתי ניתן לגישור. מוריס לא אהב את העובדה שמאר חילטר כנגן אולפן אצל אומנים אחרים, בעיקר בריאן פרי. מאר לא אהב את האובסיה של מוריס לפופ שנות השישים ורצה להתקדם מבחינה מקצועית. ההופעה הבינלאומית האחרונה של הסמית'ס היתה בפסטיבל סן-רמו שבאיטליה, בשנת 1987. בדצמבר 88 התאחדה הלהקה באופן חד-פעמי להופעה באולם העירייה של וולברהמפטון מול קהל של 1,700 איש (כמות האנשים המקסימלית שהאולם יכול להכיל), שחיכו בתור במשך ימים שלמים. היתה זו הופעתה האחרונה בהחלט של הלהקה.

אלא שהתפרקותה של הלהקה לא מנע ממנה להמשיך לעשות חיל, במרץ 1995 היו לסמית'ס שבעה אלבומים שעצרו בו-זמנית במצעד האלבומים הבריטי, והמיתוס סביבה רק ממשיך לגדול. באוגוסט 2000 נבחר השיר "There Is A Light That Never Goes Out" למקום ה-25 מתוך 100 השירים הטובים ביותר בכל הזמנים על-פי מגזין הרוק הבריטי "MOJO". גוני מאר הגיב באומרו: "לא תיארתי לעצמי שהשיר יהפוך למזמן, אבל כבר בפעם הראשונה שאנחנו ניגנו אותו, חשבתי שזה השיר הטוב ביותר ששמעתי אי-פעם".

לאחר פירוק הלהקה יצא מוריס לקריירת סולו מרובת עליות ומורדות. מאר הקים את ההרכב אלקטרוניק עם ברנרד סאמנר מניו-אורדר ותרם את כישוריו למגוון פרויקטים. המתופף מייק ג'ויס (שזכה בסוף שנות התשעים בתביעה נגד מוריס ומאר על תמלוגים שלא שולמו לו) חבר לבסיסט אנדי רורק בלהקת אדיז, והשניים עבדו על כתיבת ספר חושפני על פועלה של הלהקה והסיבות להתפרקותה.

Stephen Street

אמנים משפיעים

- David Bowie
- The Sex Pistols
- T. Rex
- The New York Dolls

אמנים מושפעים

- Radiohead
- Suede
- Electronic
- Blur
- Gene
- James
- The Stone Roses
- The Beautiful South
- Babybird
- The Doves
- Coldplay
- The Cranberries
- Paradise Lost
- The Sundays

לינקים

- מדריך מלא לאתרים הקשורים ללהקה, אינדקס אקורדים
- אתר מעריצים עם חדשות, תשובות לשאלות ומאגר מידע של שירים.
- אתר מעולה הכולל בין השאר את כל האמנים והשירים המאזנרים את הסמית'ס

MOOMA - Microsoft Internet Explorer
File Edit View Favorites Tools Help
Back Search Favorites History
Address http://www.mooma.com/Biography.asp?ArtistId=494
Go Links

הבריטי, והאלבום שאחריו, The Queen Is Dead, הגיע גם הוא למקום השני. זה גם היה האלבום שעורר את תשומת הלב באמריקה, וכנכס למאה הגדולים. למרות זאת, סיבוב ההופעות בארצות-הברית לא זכה להצלחה.

את דעותיו הפוליטיות והחברתיות הירבה מוריס להשמיע בראיונות. הוא היה אנטי-תאצ'ריסט מובהק והתנגד למוסד המלוכני. גם בשירים השתמש כדי לירות את חיצו: את השיר "פניקה", שיצא באוגוסט 86, כתב לאחר אסון צ'רנוביל: את מילות הפזמון "תלו את הדי.ג'יי", הקדיש לשדר הבי.בי.סי. סטיב רייט, שהגיב על הידיעה על האסון בשיר "אני הגבר שלך" של וואם! . מוריס היה גם אחד האמנים הבודדים שהתנגדו להילולת הבאנד-אייד והלייב-אייד באמרו: "אין צורך להטריד את הציבור הבריטי עם הכאב הזה".

למרות פתיחותו בנושאים חברתיים כמו צמחונות (הוא אסר על חברי הלהקה האחרים לאכול בשר בפומבי) ושנאותו (ללהקות אחרות ולמוסיקת דיסקו, בעיקר), מוריס העדיף לשמור את הזהות המינית שלו לעצמו, אף שרמז רמזים עבים בנושא. כששאלו אותו בעניין, ענה שהוא "מתנגד מסקס לגמרי". עם זאת, מילות שירי הסמית'ס, כמו "אני לא הגבר שאתם חושבים שאני", ו"אני מכושף, אבל אישה מפרידה בינינו", לא מותירים מקום רב לספק.

חמש שנים פעלה הלהקה עד שהקרע בין מוריס למאר הפך בלתי ניתן לגישור. מוריס לא אהב את העובדה שמאר חילטר כנגן אולפן אצל אומנים אחרים, בעיקר בריאן פרי. מאר לא אהב את האובסיה של מוריס לפופ שנות השישים ורצה להתקדם מבחינה מקצועית. ההופעה הבינלאומית האחרונה של הסמית'ס היתה בפסטיבל סן-רמו שבאיטליה, בשנת 1987. בדצמבר 88 התאחדה הלהקה באופן חד-פעמי להופעה באולם העירייה של וולברהמפטון מול קהל של 1,700 איש (כמות האנשים המקסימלית שהאולם יכול להכיל), שחיכו בתור במשך ימים שלמים. היתה זו הופעתה האחרונה בהחלט של הלהקה.

אלא שהתפרקותה של הלהקה לא מנע ממנה להמשיך לעשות חיל, במרץ 1995 היו לסמית'ס שבעה אלבומים שעצרו בו-זמנית במצעד האלבומים הבריטי, והמיתוס סביבה רק ממשיך לגדול. באוגוסט 2000 נבחר השיר "There Is A Light That Never Goes Out" למקום ה-25 מתוך 100 השירים הטובים ביותר בכל הזמנים על-פי מגזין הרוק הבריטי "MOJO". גוני מאר הגיב באומרו: "לא תיארתי לעצמי שהשיר יהפוך למזמן, אבל כבר בפעם הראשונה שאנחנו ניגנו אותו, חשבתי שזה השיר הטוב ביותר ששמעתי אי-פעם".

לאחר פירוק הלהקה יצא מוריס לקריירת סולו מרובת עליות ומורדות. מאר הקים את ההרכב אלקטרוניק עם ברנרד סאמנר מניו-אורדר ותרם את כישוריו למגוון פרויקטים. המתופף מייק ג'ויס (שזכה בסוף שנות התשעים בתביעה נגד מוריס ומאר על תמלוגים שלא שולמו לו) חבר לבסיסט אנדי רורק בלהקת אדיז, והשניים עבדו על כתיבת ספר חושפני על פועלה של הלהקה והסיבות להתפרקותה.

The Cranberries
Paradise Lost
The Sundays

לינקים

מדריך מלא לאתרים הקשורים ללהקה, אינדקס אקורדים
אתר מעריצים עם חדשות, תשובות לשאלות ומאגר מידע של שירים.
אתר מעולה הכולל בין השאר את כל האמנים והשירים המאזנרים את הסמית'ס